

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121266660
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:6121266660.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

11Csp/34/2021

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3A, Bratislava - Karlova Ves, IČO 42 185 190 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/X, D., t.č. bytom E. X, D. o zaplatenie 1.614,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

11Csp/34/2021

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

11Csp/34/2021

1. Žalobca sa žalobou doručenu dňa 01.03.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania (v zmysle § 8 ods.1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ďalej ZoUK) domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu istinu vo výške 1.423,75 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 56,94 Eur . úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 56,94 Eur a trovy konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 301700009 zo dňa 21.02.2017 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.050,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu

pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 0,- Eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 693,20 Eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 2.743,20 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 2.743,20 Eur v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 76,20 Eur vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 26.03.2017. Ďalej na základe vyššie uvedeného sa zmluvné strany dohodli že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane dňa 26.02.2020. Žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, a tým porušil dojednania predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ďalej sa žalobca a žalovaný v predmetnej uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Žalovaný doposiaľ uhradila žalobcovi sumu vo výške 0,- Eur z jednotlivých žalobcom žalovaných splátok. Ako dôkazy označil a predložil dôkazy: Výpis z Obchodného registra žalobcu, Zmluva o úvere č. 301700009, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

2. Následne žalobca v upomínacom konaní oznámil súdu, že žalovaný do dnešného dňa uhradil sumu vo výške 76,20eur a to dňa 27.3.2017 pričom daná splátka bola započítaná na predchádzajúce splátky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca si svoj nárok uplatnil z jednotlivých splátok, ktoré neboli zo strany žalovaného uhradené ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu a súčasne nedošlo k premlčaniu nároku jednotlivých splátok. Súčasne predložil žiadosť o úver zo dňa 21.02.2017.

3. Následne žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica, zo dňa 22.04.2021, súdu dňa 03.05.2021 oznámil, že súhlasí s navrhovaným vydaním platobného rozkazu a to nasledovne: - istinu vo výške 1 423,75 Eur, - zmluvná pokuta vo výške 10,00 % ročne zo sumy 56,94 Eur od 27.02.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.03.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.04.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.05.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.06.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.07.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.08.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.09.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.10.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.11.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.12.2018 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.01.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.02.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.03.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.04.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.05.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.06.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.07.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.08.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.09.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.10.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.11.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.12.2019 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.01.2020 do dňa rozhodnutia, zo sumy 56,94 Eur od 27.02.2020 do dňa rozhodnutia, - zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 56,94 Eur od 27.02.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.03.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.04.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.05.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.06.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.07.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.08.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.09.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.10.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.11.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.12.2018 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.01.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.02.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.03.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.04.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.05.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.06.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.07.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.08.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.09.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.10.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.11.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.12.2019 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.01.2020 do zaplattenia, zo sumy 56,94 Eur od 27.02.2020 do zaplattenia a -náhrada trov konania.

4. Následne v upomínacom konaní oznámil súdu, že dňa 03.05.2021 o 15:20:32 odoslal podanie obsahujúceho súhlas s vydaním platobného rozkazu v časti, ale z dôvodu zaslania nesprávneho vyjadrenia berie späť svoje podanie právneho zástupcu zo dňa 03.05.2021 o 15:20:32, žiada aby súd na vyššie uvedené podanie neprihliadal a zasiela nasledovné vyjadrenie: Žalobca nesúhlasí s navrhovaným vydaním platobného rozkazu na základe výzvy zo dňa 22.04.2021. Žalobca si dovoľuje uviesť nasledovné: Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a

pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“ v príslušnom gramatickom tvare) považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu dôvodov, ustanovených v § 11 ods. 1-3. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca nesúhlasí s argumentáciou súdu, ktorý uvádza že absentuje adresa veriteľa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. K tvrdeniam ohľadne absencie zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľskom úvere a to adresy veriteľa na podanie reklamácie poukazujeme na adresu sídla, ktorú žalobca uvádza v hlavičke predmetnej zmluvy. Ďalej žalobca poukazuje na reklamačný poriadok, ktorý je uverejnený a dostupný na webovej stránke spoločnosti F." F..

5. Na tomto mieste zároveň poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 23.01.2018, sp. zn. 27Csp/136/2017, v ktorom sa Okresný súd Malacky zaoberal námietkou žalobcu ohľadne absencie uvedenia adresy veriteľa, na ktorej je možné uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy mal Okresný súd Malacky za preukázané, že v jej záhlaví je jednoznačne veriteľ identifikovaný obchodným menom, sídlom a IČOm. Okresný súd Malacky mal teda za to, že táto náležitosť úverovej zmluvy je v zmysle zákona riadne splnená. Ak by spotrebiteľ chcel uplatniť sťažnosť alebo reklamáciu mohol nahliadnuť do úverovej zmluvy a obrátiť sa na veriteľa na jeho adrese sídla. Nemožno teda považovať uvedené v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Ďalej žalobca k posúdeniu schopnosti spotrebiteľa – žalovaného splácať spotrebiteľský úver, tak ako mu to ukladá zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch uvádza, že Klient požiadal dňa 21.02.2017 o poskytnutie pôžičky vo výške 2 050,- Eur. Po spísaní žiadosti o poskytnutie úveru č. 301700009 bola žiadosť o poskytnutie úveru odoslaná na regionálnu agentúru. Na úvod žalobca uvádza, že žalovaný bol povinný v žiadosti o úver uviesť pravdivé údaje o svojich mesačných príjmoch a výdavkoch. Na regionálnej agentúre bola žiadosť elektronicky zaznamenaná v internom systéme spoločnosti. Spoločnosť vytvorila tzv. Overovací formulár, o histórii klienta v informačnom systéme spoločnosti v zmysle ktorého boli overené informácie v zozname ST bez výsledku, v notárskom centrálnom registri záložných práv bez výsledku, databáze stratených občianskych preukazov s výsledkom, že tento občiansky preukaz nie je evidovaný ako stratený alebo odcudzený. Následne bol verifikovaný scóring klienta, t.j. regionálna agentúra zhodnotila príjmy a výdaje v zmysle interných predpisov spoločnosti. Príjem žiadateľ v žiadosti uviedol vo výške 864,- Eur a výdavky v sume 80,- Eur, t.j. mesačne klientovi ostala voľná suma vo výške 784,- Eur. Celkový skóring klienta je výslednicou skóringovej matice, tvorenej stanoveným stupňom finančného a obchodného rizika a históriou klienta. Požadovaná výška úveru bola stanovená na 2 050,- Eur. Na podporu svojich tvrdení súdu opätovne preukazujeme žiadosť o úver žalovaného a tiež dokument preukazujúci overenie klienta. V zmysle uvedeného dokumentu je zrejmé, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zobral do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ overil klienta cez register úverov, univerzálny register, živnostenský a obchodný register. S poukazom na uvedené dôvody žalobca má za to, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti ustanovené v § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca i naďalej trvá na svojom podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 01.03.2021 v celom rozsahu. Predložil overenie klienta a reklamačný poriadok.

6. V upomínacom konaní bolo žalobe vyhovené v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk. Žalobca navrhol pokračovanie konania na miestne príslušnom súde, a preto vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 16.07.2021.

7. Žalovaný (v ospravedlnení neprítomnosti na pojednávaní) sa vyjadril vo veci samej nasledovne: Je pravdou, že so žalobcom dňa 29. 09. 2015 a následne aj 18.11.2015 uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo: XXXXXXXXXX na sumu 350 eur z ktorej mu hneď strhli sumu 98 eur a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo: 302902041 na sumu 600 eur z ktorej mu hneď strhli poplatok v sume 168 eur, pričom pri jej splatení žiadali zaplatiť z prvej pôžičky celkovú čiastku 696 eur a z druhej pôžičky 1.176 eur. Spol. POHOTOVOSTĚ s.r.o., ako poskytovateľ úverových služieb, mu ponúkla tieto pôžičky na základe ktorých boli 2-krát účtované poplatky za služby. Pôžičku si riadne splácal, neskôr ho kontaktovali ich pracovníci s tým, že majú pre neho ponuku na výhodné zlúčenie oboch pôžičiek s tým, že mu navýšia úverový rámec a môže čerpať vyššiu sumu, ale oklamali ho. Zatajili mu, že mi započítajú celé pôžičky aj s úrokmi z predchádzajúcich dvoch pôžičiek a v tretej číslo 301700009 mi napočítali + ďalšie

úroky. Až po podpísaní zmluvy zistil, že nedostane vlastne vôbec nič, takže ho opäť dobehli, a už tak predražené pôžičky mu opäť navýšili o ďalšie príšerné úroky. Tak že nedostal vôbec nič a celý úver sa mu trojnásobne predražil. A tretiu súhrnnú pôžičku mi napočítali ďalšie úroky 33,81 %, a to všetko vyzeralo tak akoby ani nič nezaplatil, pritom im istinu z oboch prvých pôžičiek splatil celú. Je starobný dôchodca, navyše srdciar v lete mal mozgovú príhodu, nesmie byť vystavený takémuto stresu a napätiu, nerobí mu to dobre, 4-krát mu v nemocnici robili výbojom reštart srdca, pretože má aj arytmiu. Každý deň čelil zo strany žalobcu telefonátom a to dennodenne, chodili predvolania akoby boli nejaká štátna inštitúcia alebo súd, výhražné listy a podobne, až doma si uvedomil, ako strašne ho dobehli, že má zaplatiť navyše z pôvodných = 681,- Eur (súhrnne za obe pôžičky takúto sumu som dostal), ktoré mu boli reálne súhrnne poskytnuté, a žiadajú vlastne sumu = 2.743,20 Eur. Následne spoločnosť POHOTOVOŠŤ s.r.o. začala žiadať vyplatenie celkovej sumy = 2.667,- Eur cez rôzne výzvy a vymáhania, preto rozporuje túto žalobu v plnom rozsahu a nesúhlasím s ňou. Spoločnosť mi zasielala výhražné oznamy, neustále žiadali odo neho viac a viac peňazí ku koncu to bolo o celkovej sume 2.667,- eur. Poukázal na to, že Národná banka Slovenska vedie proti žalobcovi a jeho nekalým praktikám konanie, ktoré už aj uzatvorila, vyrúbila im pokutu a nariadila odstránenie všetkých nezákonných ustanovení, čo samozrejme odignorovali. Vznáša voči žalobcovmu právo na zaplatenie sumy = 1.614,99 Eur s príslušenstvom námietku premlčania, pretože toto právo bolo na súde uplatnené až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. V zmluve sa tiež uvádzajú neprimerané vysoké úroky, ako z čerpania, tak aj o z omeškania, ktoré sú vyššie, ako stanovuje zákon, a tiež je značný nepomer v právach a povinnostiach medzi poskytovateľom a spotrebiteľom. Predložil ako dôkazy: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.09.2015 a 18.11.2015, Dohodu o plnení v splátkach zo dňa 18.11.2015, výzva na úhradu a ponuka úveru zo dňa 02.11.2016, výzva na úhradu alebo nový splátkový kalendár zo dňa 28.09.2017, Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere zo dňa 21.02.2017, rozhodnutie NBS zo dňa 28.12.2021.

8. Na výzvu súdu žalobcovi, aby predložil doklady preukazujúce čerpanie úveru žalovaným, a že v čase uzatvorenia Dohody o započítaní pohľadávok zo Zmluvy o úvere zo dňa 21.02.2017 (predloženú žalovaným) mal žalobca voči žalovanému pohľadávku vo výške započítaných pohľadávok, žalobca nereagoval, nevyjadril sa.

9. Súd nariadil pojednávanie na deň 06.07.2023, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobca mal predvolanie doručené prostredníctvom právneho zástupcu, pričom ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, nepožiadal o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu, súhlasil, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

11. Zo zmluvy označenej ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. č. 301700009 zo dňa 21.02.2017 vyplýva, že túto zmluvu uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník. Obsahom záväzku žalobcu bolo poskytnúť v prospech žalovaného bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.050,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť sumu 2.050,- eur, ďalej úrok v sume 693,20 eur, teda spolu sumu 2.743,20 eur, a to v 36 mesačných splátkach vo výške 76,20 eur vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 26.03.2017. Termín splatnosti poslednej splátky bol 26.02.2020. Úrok bol 20,01% ročne, RPMN 21,96%, priemerná hodnota RPMN 15,12%. Zmluvné strany sa tiež v zmluve dohodli, že ak spotrebiteľ - žalovaný sa dostane do omeškania s úhradou svojho záväzku podľa zmluvy, zaväzuje sa veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% ročne z dlžnej čiastky.

12. Z Dohody o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere zo dňa 21.02.2017 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že zmluvné strany uzavreli dňa 18.11.2015 zmluvu o úvere č. 302902095(zmluva 1) a dňa 29.09.2015 zmluvu o úvere č. 302902041(zmluva 2), pričom zvyšný záväzok dlžníka voči veriteľovi ku dňu podpísania tejto dohody podľa zmluvy 1 predstavuje sumu vo výške 580,- eur a zmluvy 2 sumu vo výške 1.447,95 eur, spolu 2.027,95 eur. V zmysle bodu 4 tejto dohody sa veriteľ a dlžník dohodli na započítaní pohľadávky veriteľa v poradí čo do právneho dôvodu istina, úrok, odplata alebo poplatok, a to ku dňu podpísania tejto dohody, na základe čoho pohľadávky veriteľa z vyššie uvedených zmlúv v rozsahu 2.027,95 eur zanikajú. Veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi zvyšok úveru v zmysle zmluvy 3 vo výške 22,05 eur na základe čoho pohľadávka dlžníka v časti nedotknutej započítaním zanikne splnením.

13. Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 23.02.2021 vyzval žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného na zaplatenie dlhu v celkovej výške 2.813,01 Eur (1.423,75 Eur +príslušenstvo 1.120,18 Eur+ trovy vo výške 269,08 Eur) v lehote do 3 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

20. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa ust. § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného v čase uzavretia zmluvy, (ďalej len "zákon"), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. (2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

26. Podľa 150 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

27. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov z vlastných zdrojov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe zmluvy uzavretej dňa 21.02.2017 je vzťahom občianskoprávnym a vzťahom spotrebiteľským. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, či služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

28. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka najmä formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

29. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

30. Súd mal za preukázané, že žalobca a žalovaný dňa 21.02.2017 podpísali Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tiež Dohodu o započítaní pohľadávok. V zmysle týchto zmlúv sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.050,- eur, avšak voči svojmu záväzku poskytnúť žalovanému tento úver došlo k započítaniu v rozsahu 2.027,95 eur oproti záväzkom žalovaného ako dlžníka, ktoré záväzky žalovaného vznikli voči žalobcovi zo zmlúv o úvere uzatvorených dňa 18.11.2015 a dňa 29.09.2015. V predmetnej zmluve o úvere č. 30170009 nie je žiadna zmienka o tom, že táto zmluva o spotrebiteľskom úvere má refinancovať nejaký úver a už vôbec nie, v akom rozsahu a že v dôsledku uvedeného bude žalovanému reálne vyplatená iba časť finančných prostriedkov a zvyšok sa použije na refinancovanie inej zmluvy(zmlúv). Dohoda o započítaní nie je ani prílohou zmluvy o úvere, napriek tomu, že bola uzatvorená v ten istý deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere.

31. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nespĺnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti žaloby je na samotnom žalobcovi, ktoré ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je na základe dôkazov, ktoré súd vykonal, preukázané, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Keďže žalobca je v konaní zastúpený advokátom, je nutné konštatovať, že advokát musí poznať právo a teda advokát by mal poznať, aké náležitosti musí obsahovať žaloba a rovnako musí vedieť, že k žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým.

32. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že žalobca nepreukázal, čo bolo predmetom zmlúv o úvere uzatvorených dňa 18.11.2015 a dňa 29.09.2015 a teda či skutočne záväzky žalovanej voči žalobcovi v deklarovanej výške v čase započítania reálne existovali a či v rámci vyčíslenia týchto záväzkov si žalobca voči žalovanému neuplatňoval aj nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa listín predložených žalovaným je súd toho názoru, že zmluvy o úvere uzatvorené dňa 18.11.2016 a dňa 29.09.2015 sú taktiež zmluvami o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľskými zmluvami. Z vlastnej činnosti súd má vedomosť, že žalobca predkladá spotrebiteľom formulárové zmluvy, ktorých obsah spotrebiteľa nemôžu ovplyvniť, pričom tieto zmluvy jednak neobsahujú všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a jednak obsahujú dojednania o výške úrokov dojednaných v rozpore s dobrými mravmi, tiež dojednania o zmluvnej pokute a poplatkoch za upomienky, ktoré súdy v obdobných veciach vyhodnocujú ako neprijateľné zmluvné podmienky (napr. Okresný súd Bardejov rozsudok sp. zn. 3Csp/25/2019 zo dňa 2.7.2021, Okresný súd Humenné rozsudok sp. zn. 11Csp/75/2019 zo dňa 1.6.2020, Okresný súd Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/148/2020 zo dňa 12.7.2021)

33. Keďže medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu dohody o započítaní pohľadávok, je zrejmé, že výška dohodnutého úveru vo výške 2.050,- eur žalovanému nebola reálne vyplatená a vzhľadom na praktiky žalobcu nie je zrejmé, či čiastka, ktorá je vyčíslená na sumu 2.027,95 eur ako zostatok záväzkov zo zmlúv o úvere zo dňa 18.11.2015 a dňa 29.09.2015 je sumou dôvodnou a oprávnenou z predchádzajúcich vzťahov. I keď je nesporné, že žalobca uplatňuje svoj nárok na základe zmluvy o úvere č. 301700009 zo dňa 21.02.2017 v konaní nepreukázal podmienku vzniku záväzku žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a to poskytnutie týchto prostriedkov veriteľom ako reálneho kontraktu ku ktorému mal dôjsť formou započítania predchádzajúcich záväzkov žalovaného. Žalobca existenciu záväzkov podľa úverových zmlúv z roku 2015 ktoré mali byť započítané napriek vyzve súdu nepreukázal, neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy.

34. Ako vyplýva z článku 6 odsek 1 Smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k jednému alebo k viacerým prvkom vymenovaným v tomto článku 6 ods.1, pričom v obidvoch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Súd poukazuje, že je logické a pochopiteľné, že spotrebiteľia vítajú možnosť splácať dlh formou refinancovania predchádzajúcich úverov a následným splácaním v splátkach, no je nečestné, ak sa zneužije kontrakčná situácia s cieľom zabezpečiť uhradenie finančných prostriedkov veriteľovi, na ktoré nemá zákonný nárok. Takéto praktiky sú zakázané a žalobca nemôže počítať so súdnou ochranou nečestného konania. V tomto smere súd poukazuje, že dobré mravy, resp. konanie v rozpore s dobrými mravmi našlo svoje pozitívno-právne vymedzenie podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Takýmto spôsobom tak sa žalobca môže snažiť aj v tomto prípade zabezpečiť si zaplatenie finančných prostriedkov zo strany žalovaného, na ktoré mu nárok nevznikol, a preto ide o nekalú obchodnú praktiku.

35. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 6Co/192/2016, ktorý uviedol riziká pri poskytovaní nových úverov určených na zaplatenie predchádzajúcich úverov a to riziko, že neskorším úverom si veriteľ preplatí aj plnenie z nečestných klauzúl (môže ísť o úroky (zmluvné) aj po splatnosti a úročené nad zákonom stanovený administratívny limit úrokov z omeškania, príp. o neprijateľné poplatky alebo plnenie úrokov napriek bezúročnosti úveru), ďalej riziko, že neskorším úverom veriteľ prekryje iné neprijateľné podmienky dojednané v skoršom úvere, čím si vytvorí stav na úhradu pohľadávky zo skoršieho úveru, pri ktorom sa nikto už nebude zaoberať jeho zmluvnými podmienkami a v poslednom rade riziko, že sa dlžníci dostanú mimo úroveň ochrany pravidiel, ktoré dopadajú na spotrebiteľské úvery. Rizikom je aj preplatenie plnení z premičaných práv. V tomto rozsudku odvolací súd zdôraznil, že „je povinnosťou odvolacieho súdu ako plnohodnotného orgánu sústavy orgánov súdnej ochrany práv spotrebiteľov na jednotnom trhu EÚ naplniť príkaz plynúci z čl. 14 smernice Rady 87/102/EHS a konanie žalovaného, odvolávajúceho sa formálne na ustanovenie § 1 ods. 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z., posúdiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi využívajúce potrebu konsolidácie úverov spotrebiteľov a poškodzujúce spotrebiteľov kontrahovaním úveru, ktorý formálne, bez kauzálneho skúmania, nejaví znaky spotrebiteľského úveru. S uvedeným formalistickým záverom sa však súd ako orgán ochrany práva nemôže stotožniť už len z dôvodu, že spotrebiteľské záväzky vykazujú za každých okolností obligatórnu kauzalitu. Práve kauzalita kontrahovaného úverového záväzku núti skúmať nielen formálne znaky úverového kontraktu, ale aj jeho účel, ktorý v okolnostiach rozhodovanej veci smeruje nepochybne k výplate skôr poskytnutých spotrebiteľských úverových záväzkov. Preto znaky, ktoré inak vylučujú úverový kontrakt z pôsobnosti zákona č. 258/2001 Z. z., nemožno skúmať izolovane a uspokojiť sa iba s formalistickým náhľadom na vec. Práve naopak, akonáhle súd zistí kauzálnu súvislosť úverového kontraktu formálne sa javiaceho ako nie spotrebiteľského úveru so skoršími spotrebiteľskými úvermi a identifikuje konanie dodávateľa popísané v čl. 14 Smernice 87/102/EHS, nesmie odoprieť spotrebiteľovi ochranu, ktorú mu garantujú normy komunitárneho práva prostredníctvom zásahu orgánu štátu. V opačnom prípade by dochádzalo k súdom tolerovanému poškodzovaniu práv spotrebiteľov, čo je v okolnostiach významu agendy ochrany spotrebiteľa pre bezporuchové fungovanie jednotného trhu tovarov a služieb v podmienkach EÚ neprípustné.“

36. Keďže žalobca nepreukázal, či záväzky žalovanej započítavané v Dohode o započítaní ku dňu započítania skutočne vo výške 2.027,95 eur existovali, súd je toho názoru, že neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k nim uvádzaných tvrdeniam, najmä čo do existencie výšky nároku žalobcu voči žalovanej. Žalovaný poprel uhradenie finančných prostriedkov z úveru a žalobca sa k tejto okolnosti žiadnym spôsobom nevyjadril, nepredložil žiadny doklad, z ktorého by bolo zrejmé, že dohodnutá suma úverových prostriedkov čo i len čiastočne bola uhradená žalovanému. Ide o spornú skutočnosť, ktorú spornú skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nevyvrátil, a preto súd má za to, že nie je preukázané, že by žalobca na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol aj finančné prostriedky žalovanému. V danom prípade súdu nebolo predloženými listinnými dôkazmi preukázané, že na základe predloženej zmluvy došlo zo strany žalobcu k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanému. V prípade spotrebiteľských zmlúv môžu byť poskytnuté finančné prostriedky iba bezhotovostným prevodom. S uvedeným korešponduje aj znenie zmluvy, kde je vyslovene uvedené, že dlžník svojím vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť bankovým prevodom

na vyššie uvedené číslo účtu. Žalobca však nepredložil žiadny dôkaz, že boli z jeho strany finančné prostriedky v prospech žalovaného reálne odpísané, a už vôbec nie v akej výške, v dôsledku čoho podľa názoru súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému na základe žalovanej zmluvy. Pokiaľ nedošlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobcom ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi, nedošlo k naplneniu hmotnoprávnej podmienky zmluvy o úvere, a to poskytnutie finančných prostriedkov, došlo len k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak na základe uzavretej zmluvy o úvere neboli poskytnuté finančné prostriedky, nie je potom povinnosť žalovaného žiadne finančné prostriedky vrátiť a nevzniká žalovanému ani povinnosť zaplatiť prípadnú zmluvnú pokutu z porušenia zmluvných povinností, ktoré porušenie zmluvnej povinnosti bolo viazané na omeškanie žalovanej s úhradou dlhu. Zo strany žalovaného v tejto súvislosti nedošlo k porušeniu zmluvných povinností, keďže nedošlo vôbec k vzniku jej povinnosti finančné prostriedky vrátiť v dohodnutých lehotách, nemôže vzniknúť ani porušenie zmluvných povinností v súvislosti s omeškaním splátok. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol.

37. Záverom súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/2003 z 3. júla 2003).

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. V danom prípade súd žalobu v celom rozsahu zamietol a vzhľadom na pomer úspechu v konaní by úspešnému žalovanému patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

41. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade si žalovaný náhradu trov konania vyslovne neuplatnil, nevyčíslaval a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Súd preto v danej veci s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

11Csp/34/2021

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.